

Sự hòa lẫn và thực tại của Thân thể Đấng Christ

Đọc Kinh văn: 1 Cô. 1:2; 10:17a; 12:12-13, 24, 27; Gi. 12:24; Phil. 3:10; Êph. 4:20-21

I. “Đức Chúa Trời đã hòa lẫn thân thể lại”—1 Cô. 12:24:

- A. Sự hòa lẫn không chỉ cao và sâu mà còn rất huyền nhiệm—c. 24.
- B. Từ *hòa lẫn* có nghĩa là “điều chỉnh”, “làm hài hòa”, “điều hòa” và “hòa quyện”, ngụ ý đến việc mất đi các khác biệt.
- C. Hòa lẫn nghĩa là chúng ta phải luôn dừng lại để tương giao với người khác—Công. 2:42; 1 Cô. 1:9; 1 Gi. 1:3, 7.
- D. Chúng ta không nên làm bất cứ điều gì mà không tương giao với các thánh đồ đang phối hợp với mình, vì sự tương giao điều chỉnh chúng ta, làm hài hòa chúng ta, điều hòa chúng ta và hòa quyện chúng ta—c. 7.
- E. Được hòa lẫn nghĩa là chúng ta được người khác chạm đến và chúng ta đang chạm đến người khác bằng cách trải qua thập tự giá, làm mọi sự bởi Linh và làm mọi sự để ban phát Christ vì có Thân thể Ngài—Mat. 10:38; 16:24; Ga. 3:2, 5; Êph. 4:12.
- F. Hòa lẫn không phải là xã giao mà là sự hòa lẫn Christ, Đấng mà các chi thể cá thể, các Hội thánh khu vực, các đồng công và các trưởng lão, kinh nghiệm, vui hưởng và dự phần—đc. La. 16:1-16.
- G. Để giữ sự hiệp một duy nhất của Thân thể Đấng Christ hoàn vũ, chúng ta cần được hòa lẫn với nhau—1 Cô. 12:24.
- H. Hòa lẫn là điều cần thiết để xây dựng Thân thể Đấng Christ—La. 16:1-16; 1 Cô. 12:20-21, 24; Cól. 4:16.

II. Giảng 12:24 và 1 Cô-rin-tô 10:17a mô tả và khái thị tính cần thiết và tầm quan trọng của hòa lẫn:

- A. Giảng 12:24 nói về một hạt lúa mì rơi vào trong đất và chết để sinh ra nhiều hạt:
 - 1. *Hạt lúa mì* chỉ về Christ là hạt giống thân thượng để sản sinh nhiều hạt (những người nhận lãnh Ngài) hầu trở nên nhiều chi thể của Ngài, tức những người cấu thành Thân thể hữu cơ của Ngài—Êph. 1:22-23; 5:30.
 - 2. Christ là hạt lúa mì đã chết và sinh ra nhiều hạt trong sự phục sinh—Gi. 12:24:
 - a. Các hạt ấy sẽ được xay và hoà lẫn thành bột để làm thành một ổ bánh, tượng trưng cho Thân thể Đấng Christ—1 Cô. 10:17a.
 - b. Chúng ta không nên là những hạt còn nguyên; chúng ta phải được phá vỡ và xay thành bột mịn để có thể được hòa lẫn với người khác hầu làm nên một ổ bánh; ổ bánh này là Thân thể Đấng Christ—12:12-13, 27; Êph. 2:16; 1:22-23.
- B. Tư tưởng của Phao-lô về việc Hội thánh được hòa lẫn thành một ổ bánh, một Thân thể (1 Cô. 10:17a), được lấy từ hình bóng về của lễ bột mịn trong Lê-vi Kí 2:1-16:
 - 1. Mỗi phần trong bột mịn của của lễ bột mịn được hòa quyện với dầu; đây là sự hòa lẫn—cc. 4-5.
 - 2. Đời sống của Christ và đời sống Cơ Đốc cá thể của chúng ta dẫn đến một sự tổng hòa – nếp sống Hội thánh là của lễ bột mịn tập thể bao gồm những tín đồ đã được phá vỡ, được xay và được hòa lẫn—cc. 1-2, 4; 1 Cô. 12:12.

III. Mục đích của sự hòa lẫn là dẫn chúng ta vào mọi thực tại của Thân thể Đấng Christ—La. 12:5; 1 Cô. 12:12-13; Êph. 2:16; 4:12; Cól. 2:19:

- A. Chúng ta cần ở trong các Hội thánh địa phương là thủ tục để được đem vào thực tại của Thân thể Đấng Christ—1 Cô. 1:2; 12:27.
- B. Đỉnh cao nhất của sự khôi phục của Chúa mà có thể thực hiện gia tể của Đức Chúa Trời cách thực sự, thực tiễn và thực tế không phải là để Đức Chúa Trời sản sinh nhiều Hội thánh địa phương theo cách vật lí mà để sản sinh một Thân thể hữu cơ hầu trở nên cơ cấu hữu cơ của Ngài—Êph. 1:10, 22-23.
- C. Các Hội thánh địa phương không phải là mục tiêu của gia tể đời đời của Đức Chúa Trời, mà là thủ tục để Đức Chúa Trời đạt được mục tiêu của gia tể Ngài – xây dựng Thân thể Đấng Christ—Mat. 16:18; Êph. 4:12, 16:
 - 1. Các Hội thánh là thủ tục để đem chúng ta vào Thân thể Đấng Christ—1 Cô. 1:2; 12:12-13, 27.
 - 2. Các Hội thánh là Thân thể nhưng có thể họ không có thực tại của Thân thể Đấng Christ.
- D. Chúa rất cần thực tại của Thân thể Đấng Christ được biểu lộ tại các Hội thánh địa phương; nếu không có sự biểu lộ thực chất, thực tại của Thân thể, Chúa Jesus sẽ không trở lại—Êph. 1:22-23; 4:16; 5:27; Khải. 19:7.

IV. Đỉnh cao nhất trong gia tể của Đức Chúa Trời là thực tại của Thân thể Đấng Christ—Êph. 1:22-23; 4:16:

- A. Ý nghĩa của sự hòa lẫn của chúng ta là thực tại của Thân thể Đấng Christ—1 Cô. 12:24:
 - 1. Thực tại này là một nhóm người được chuộc của Đức Chúa Trời, những người đã được làm nên Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách—Gi. 1:12-13; La. 8:16; 2 Phi. 1:4.
 - 2. Họ sống một đời sống không phải bởi chính mình nhưng bởi một sự sống khác – sự sống của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trái-qua-tiến-trình và được-tổng-kết, Đấng vào trong họ và nhận họ làm nơi ở, nơi cư ngụ của Ngài—2 Cô. 13:14; Gi. 14:23; Êph. 2:21-22.
- B. Thực tại của Thân thể Đấng Christ là nếp sống tập thể bởi những Thần-nhân được hoàn hảo, những người thực sự là con người nhưng không đang sống bởi sự sống của họ mà bởi sự sống của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trái-qua-tiến-trình và được-tổng-kết, Đấng mà các thuộc tính của Ngài đã được biểu lộ qua những mĩ đức của họ—2 Cô. 13:9, 11; Êph. 4:12; 1 Phi. 5:10; 1 Gi. 4:12, 17-18:
 - 1. Sự sống của Đức Chúa Trời cùng với mọi thuộc tính của sự sống ấy được sống trong Thần-nhân Jesus và được biểu lộ như là những mĩ đức của Thần-nhân này—Êph. 4:20-21.
 - 2. Ban đầu, sự sống này chỉ ở trong Jesus; bây giờ, sự sống này đang được tái sản sinh trong các tín đồ đã được chuộc, được tái sinh và có sự sống thần thượng bên trong—1:7; Gi. 3:6; Cól. 3:4.
 - 3. Các Thần-nhân được hoàn hảo là những người đã trưởng thành bởi liên tục luyện tập khước từ bản ngã và sống bởi một sự sống khác – sự sống phục sinh của Christ—Gi. 11:25.
- C. Thực tại của Thân thể Đấng Christ là nếp sống hòa quyện trong mối liên hiệp đời đời của những Thần-nhân ba phần được tái sinh, được biến đổi, được đồng hóa và được vinh hóa với Đức Chúa Trời Tam Nhất trong sự phục sinh của Christ—đc. Quan. 9:9; Thi. 92:10:

1. Sự hòa quyện này là một nếp sống tập thể bởi được đồng hóa theo sự chết của Christ trong quyền năng phục sinh của Ngài—Phil. 3:10.
2. Một nếp sống hòa quyện như vậy là trong sự phục sinh của Christ, và thực tại của sự phục sinh là Linh; sự phục sinh này truyền Đức Chúa Trời Tam Nhất được-tổng-kết và giải phóng sự sống đặc-thắng-sự-chết vào trong tín đồ—Gi. 11:25.
3. Nếp sống tập thể và hòa quyện này bởi những Thần-nhân được hoàn hảo cuối cùng sẽ tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới trong trời mới và đất mới là sự gia tăng và biểu lộ của Đức Chúa Trời cho đến đời đời—Khải. 21:1-2, 9-11.
4. Nếp sống tập thể của những Thần-nhân được hoàn hảo là thực tại của Thân thể Đấng Christ sẽ khép lại thời đại này, tức thời đại Hội thánh, và đem Christ trở lại để nhận lấy, sở hữu và cai trị trên trái đất cùng với những Thần-nhân này trong thời đại vương quốc—Thi. 24:1-2, 7-10; 72:1-8, 11; Khải. 1:7; 14:14; 20:4.